

Hayalsiz Gözlerine

– kul mehmet · 10 Ocak 2015

Kan revan yürüyüşler gecenin koynunda
Gecenin omuzunda düşlerim gezer
Nefsim arzularıyla hislerimin oyununda
Ömrüm hayalsiz gözlerine bakar da gezer

Gözlerimi bıraktım gökyüzüne ağlıyorum yağmurla
Uzat bir mendil sileyim gözyaşlarımı sabrınla
Birde beni sevsen koşsan bana doğru gururla
Ömrüm hayalsiz gözlerine bakar da gezer

Düşsüz'lüğüne mahkûm kaldım ararım dermanımı
Gezerken kederin ifrit gözlerinin gölgesinde her anımı
Bana sundun kör bakışınla kahrın fermanını dondurdun kanımı
Ömrüm hayalsiz gözlerine bakar da gezer

Gezdiğim sessiz sokaklarda gönlümü saldı bir kuşku
Hatıraların sahilinde gezerken gönlümde esmedi coşku
İhanetin kumsalında battıkça battım bedenimi sardı derin bir uyku
Ömrüm hayalsiz gözlerine bakar da batarım

Kul Mehmet'im son pervasızlığıyla gönlümü yıktın
Baygın gözlerinle pencerenden bakarken neden bıktın
Çılgık sözlerinde gönlüme paslı hançerleri soktun yıktın
Ömrüm hayalsiz gözlerine bakar iken öldü
Mehmet Aluç